

CCOO presenta les seves propostes davant les eleccions autonòmiques

El 28 de novembre tindran lloc les eleccions al Parlament de Catalunya. Comissions Obreres, des de la seva condició de sindicat de classe i nacional, ha cridat els treballadors i treballadores de Catalunya a la participació i ha informat de les propostes que considera prioritàries per millorar la situació econòmica del país i reforçar l'autogovern de Catalunya.

1. Fer front a la crisi i crear ocupació amb més recursos i millors instruments. El Govern ha de complir un paper actiu en la recuperació de l'economia i en la creació d'ocupació de qualitat i amb drets. El combat contra l'atur juvenil ha de ser una prioritat.

2. Afavorir un canvi de model productiu. S'ha de construir un nou model productiu més eficient i sostenible. Per complir amb aquest objectiu cal incrementar la inversió en recerca i innovació, i millorar l'educació i la formació a fi de generar un creixement basat en millores de la productivitat. La indústria, renovada i més competitiva, ha de ser un motor de l'economia catalana.

3. Avançar en una fiscalitat justa i suficient on pagui més qui més en té. Hem de pagar uns impostos similars als de la mitjana europea si volem disposar d'un Estat del benestar a escala europea. Ha de millorar la progressivitat del nostre sistema fiscal de manera que pagui més qui més en té. Així mateix, s'ha d'incrementar la lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida.

4. Propiciar una convergència amb Europa en protecció social. Catalunya està molt per sota de la mitjana europea en despesa social. Per reduir les desigualtats, eradicar la pobresa i combatre

l'exclusió social, cal posar en marxa la renda garantida de ciutadania, tal com diu l'Estatut.

5. Defensar els serveis públics i la seva qualitat. S'ha de desenvolupar l'Estat del benestar també com un factor per a la creació d'ocupació en el sector públic. S'han d'introduir millores en el funcionament de l'Administració pública i aconseguir que els empleats i empleades públics recuperin el poder adquisitiu perdut durant aquests anys.

6. Millorar les infraestructures i la mobilitat

Cal una millora de les infraestructures en favor de l'equilibri territorial i la cohesió social tot prioritzant la mobilitat sostenible, especialment la ferroviària, tant pel que fa a les persones com a les mercaderies.

7. Evitar la instrumentalització de la immigració per raons electorals. S'ha de defensar la igualtat de drets i deures de tots els ciutadans i ciutadanes, i evitar la instrumentalització de la immigració per raons electorals, la qual cosa pot posar en perill la convivència del país.

8. Aconseguir un desenvolupament ple de l'Estatut. Rebutgem

la sentència del Tribunal Constitucional, reafirmem la plena validesa de l'Estatut i reclamem que s'instrumentin les vies que permetin un desenvolupament ple de les seves competències i la millora de l'autogovern.

9. Impulsar la construcció del marc català de relacions laborals i socials. Tal com recull l'Estatut, cal promoure la creació d'un espai català de relacions laborals per fomentar el diàleg social i la concertació. S'ha de donar continuïtat a l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana.

10. Garantir la transparència en la utilització dels recursos públics. S'ha de reclamar la transparència dels comptes de les organitzacions que reben fons públics i elaborar una llei de participació institucional que reguli la funció social de les organitzacions sindicals i empresarials. ■

editorial

Eleccions sindicals i democràcia

Durant la preparació de la vaga general vam poder constatar com les organitzacions sindicals molestem alguns representants dels poders econòmics i empresarials, ja que som els que ens oposem frontalment a les retallades de drets i als intents de desmantellar l'Estat del benestar.

I ara, en ple procés d'eleccions sindicals, tornem a constatar que hi ha empresaris a qui no agrada l'existència de representants sindicals de CCOO. Deu ser perquè saben que només ens devem als treballadors i les treballadores que ens escullen i que defensem amb fermesa els seus drets.

Aquests empresaris no tenen escrúpols a l'hora d'utilitzar amenaces, acomiadar i tergiversar informacions per aconseguir els seus objectius, com també ho van fer alguns mitjans de comunicació en la preparació de la vaga.

No entenen que per ser un país competitiu cal que la democràcia també entri a les empreses i que cal que s'eradiquin les pràctiques més pròpies del segle XIX que del segle XXI que ens distancien de les economies avançades i ens situen més a prop dels països que pateixen falta de llibertats.

La nostra legitimitat i reconeixement ens el donen les persones treballadores amb el seu vot i la seva afiliació. Per això, davant les actituds antidemocràtiques d'alguns empresaris, els i les representants de CCOO tenim clar que seguirem, amb fermesa si cal, defensant els drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores perquè és just i necessari per tenir un teixit productiu modern, innovador i competitiu. ■

Vaga a Ferrocarrils de la Generalitat

El Comitè d'Empresa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) ha convocat set jornades de vaga per al mes de novembre, concretament els dies 7, 8, 10, 15, 17, 22 i 24 de novembre.

La plantilla vol protestar contra els incompliments a càrrec de l'empresa dels acords signats i per la retallada del 5% en els sous que ha patit la plantilla.

La primera jornada de vaga, el diumenge 7 de novembre, era de 24 hores, mentre que la resta de dies s'està fent vaga parcial. ■

Acord sobre el Conveni del metall de la província de Girona

La Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya, l'MCA-UGT i la patronal del metall gironina van signar un acord sobre el Conveni per a la indústria siderometal·lúrgica de la província de Girona, després de 9 mesos de reunions intenses i de la pràctica ruptura de les negociacions.

CCOO valora positivament l'acord assolit, amb la mediació de l'Administració, ja que la patronal ha reconsiderat la seva posició i ha retirat de la mesa les propostes que els sindicats havien considerat inadmissibles des del principi. Això ha permès obrir una nova via de negociació per aconseguir un conveni digne per als metal·lúrgics de la província de Girona.

El principi d'acord preveu, entre altres aspectes destacats, una vigència del conveni de 4 anys (2010-2013) i estableix uns increments salarials i una clàusula de revisió salarial que garanteixen una millora del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores d'un punt per sobre de la suma dels IPC reals de tots els anys de vigència. També inclou una clàusula de garantia conforme es respectarà la millora acordada en cas que els IPC siguin negatius. ■

Una dotzena d'entitats catalanes presenten un manifest contra la utilització política de la immigració

CCOO de Catalunya, conjuntament amb 11 entitats catalanes més, han elaborat el Manifest contra l'augment del racisme i la xenofòbia en la política catalana, a causa de l'evident extensió del discurs racista i xenòfob en alguns partits polítics amb l'única intenció d'obtenir més vots en les properes eleccions.

Petició al Parlament

Diversos representants d'aquestes entitats van lliurar el manifest al president del Parlament de Catalunya, Ernest Benach, per denunciar aquesta realitat i alertar el Parlament del perill de fractura social i de debi-

litat democràtica que suposa l'ús del racisme i la xenofòbia en els discursos dels partits polítics. A més, les diferents organitzacions demanen una actitud contundent

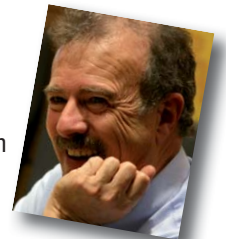
contra els discursos i les propostes que promoguin la desigualtat, la discriminació o la criminalització de qualsevol membre o grup de la societat catalana per motius d'ètnia, nacionalitat, color de pell, cultura o religió. També es reclama el compromís públic del Parlament, com a institució que representa el poble català, de vetllar per la convivència i la cohesió social de Catalunya i, partint de la lluita contra el racisme i per la construcció d'una societat més justa i inclusiva, fer una declaració institucional en la qual es promogui excloure les pràctiques racistes de la política. ■

Manuel Campo Vidal, convidat de la nova edició d'Els dilluns del Cipri

La Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya organitza una nova edició de les conferències d'Els dilluns del Cipri. Hi assistirà Manuel Campo Vidal, periodista i doctor en sociologia i president de

l'Acadèmia de TV, que exposarà la seva visió sobre "El poder de la comunicació a Espanya". Aquest acte, en el qual es presentarà la revista digital de la Fundació, tindrà lloc el dilluns 22 de novembre a partir de les

18.00 h a la sala d'actes de la seu de CCOO de Catalunya a Barcelona, a la Via Laietana, 16. ■

CCOO de Catalunya presenta davant la Sindicatura de Comptes els seus comptes auditats

CCOO de Catalunya presentarà divendres, 19 de novembre, davant la Sindicatura de Comptes de Catalunya els seus comptes auditats corresponents a l'any 2009.

Una delegació de CCOO de Catalunya, encapçalada pel seu se-

cretari general, Joan Carles Gallego, es reunirà a les 12 hores amb el síndic major, el senyor Joan Colom, per fer el lliurament dels comptes. Serà a la Sindicatura de Comptes de Catalunya, avinguda del Litoral, 12-14, de Barcelona. Malgrat no tenir cap obligació

legal, CCOO de Catalunya vol fer aquesta actuació per exigir al nou Govern de la Generalitat el compliment del compromís de transparència pel que fa a la utilització dels recursos públics a càrrec de les organitzacions sindicals i empresarials. ■

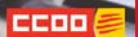
PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat

Simón Rosado rep un emotiu homenatge dels seus companys i companyes de CCOO i ICV

L'Aliança del Poble Nou de Barcelona es va omplir el 5 de novembre passat amb motiu de l'homenatge a Simón Rosado que van organitzar CCOO i ICV, les seves organitzacions de tota la vida. L'estimació pel Simón, que ens va deixar el dia 11 d'octubre víctima d'un atac de cor als 53 anys, va quedar palesa amb la presència de familiars, amics, companys i companyes de partit i del sindicat, i un gran nombre

de representants d'altres sindicats i organitzacions empresarials, polítiques i socials del nostre país. En l'acte van intervenir presencialment Joan Herrera i Joan Saura d'ICV, i Joan Carles Gallego i Ignacio Fernández Toxo de CCOO, i es van projectar un seguit de vídeos amb un gran nombre d'intervencions enregistrades en què companys i companyes i altres personalitats del món social, econòmic i polític

parlaven dels trets més destacats de la figura d'en Simón.

Així, es van poder escoltar les paraules de Jordi Pujol, Imma Mayol, Mar Serna, Josep Maria Rañé, Antonio Gutiérrez, Antoni Marsal o José Montilla, entre molts altres.

El moment més emotiu, però, va ser quan la companya del Simón, la Teresa Salvador, va dirigir un potent discurs que, sens dubte, quedarà com el llegat del Simón per als que moralment estem obligats a continuar el seu exemple. Aquest merescut homenatge quedarà en la memòria col·lectiva de CCOO, tribut inqüestionable a un home irrepetible i que ha estat un dels sindicalistes fonamentals en la història del nostre sindicat i de la història recent de Catalunya. ■

Els joves de CCOO preparen la 10a Escola sindical

Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya han organitzat la 10a Escola de Joves Sindicalistes Àngel Rozas, que enguany se celebrarà els dies 19, 20 i 21 de novembre al Prat de Llobregat (Baix Llobregat) sota el lema "Els i les joves, motor de canvi".

Entre els actes més destacats de l'Escola hi haurà la taula rodona de candidats joves al Parlament de Catalunya, amb la participació de les formacions juvenils EUiA, ERC, ICV, PSC, CDC, UDC i PP, i la ponència del secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles

Gallego, "El paper del sindicat: després del 29-S".

L'Escola Àngel Rozas és l'espai de formació i trobada més important de què disposen els i les joves del sindicat, que aquest any, a més, celebraran el 15è aniversari de la creació d'Acció Jove. ■

Acte d'homenatge a Antoni Tàpies

La Secretaria de Formació Sindical i Cultura de CCOO de

Catalunya celebra un acte per homenatjar el pintor i escultor Antoni Tàpies.

Serà el dijous 18 de novembre, a les 18.00 h, a la Fundació Antoni Tàpies, al c/ Aragó, 155, de Barcelona, i hi intervindran Isabel Graupera, com a presentadora; Pere Portabella, cineasta; José Luis López Bulla, secretari general

de CCOO de Catalunya entre 1976 i 1995, i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

En l'acte es presentarà l'obra *Empremta de mà*, que l'artista va fer per al sindicat el 1974 per solidaritzar-se amb el poble vietnamita, i que CCOO ha cedit en dipòsit a la Fundació Palau i Fabre. ■

Trobada anual de negociadors

CCOO de Catalunya celebrarà el proper 26 de novembre la seva trobada anual de negociadors. Es tracta d'una trobada de les persones que porten la negociació col·lectiva al sindicat, on es marquen les línies estratègiques de les negociacions dels convenis pel que fa a salaris, jornada, etc., per a l'any que ve. D'aquesta trobada sortiran els objectius de la negociació col·lectiva per al 2011. La negociació col·lectiva que reivindica el sindicat ha de ser forta i amb objectius ambiciosos, a més de ser un instrument clau en el canvi de model productiu que ha de permetre sortir de la crisi. ■

CCOO es nega a firmar el conveni en la sanitat concertada

La Federació de Sanitat de CCOO de Catalunya no accepta firmar un conveni en la sanitat concertada que legítimi les retallades salarials. El sindicat refusa la proposta de les patronals, que, després d'haver retallat els sous, pretenen negociar un conveni a la baixa.

Al mes de juny les patronals van retallar un 5% els sous de tots els treballadors i treballadores, cosa que vulnera la negociació col·lectiva. Mesos després, han proposat traslladar la retallada general de sous a un altre concepte retributiu: han proposat retornar els diners i fer el descompte posteriorment en la retribució variable per compliment d'objectius.

CCOO ja ha manifestat que acceptar això suposaria legitimar el descompte il·legal fet al juny, per la qual cosa exigeix el retorn dels diners descomptats sense cap condicionant. ■

La plantilla de Comesa protesta contra el tancament de la planta de Barcelona

La plantilla de Comesa, que pertany al grup Iveco-Pegaso, continua mobilitzant-se per reivindicar la continuïtat de l'activitat productiva i dels llocs de treball de la fàbrica de la Zona Franca. A més, sindicats i comitè es van reunir amb el director general d'Indústria i Empresa, Antoni Soy, i el de Relacions Laborals, Salvador Álvarez, per demanar al Govern català que hi intervingui per evitar el tancament anunciat per l'empresa.

CCOO denuncia que la decisió de Comesa és injustificada i recorda les mostres contínues de compromís, professionalitat i capacitat que sempre han caracteritzat els treballadors i treballadores de l'empresa. ■

Especial: *El debat de les pensions a Europa*

Pensa vostè que és necessària l'ampliació de l'edat de jubilació o que hi ha altres solucions per fer front al repte demogràfic i al seu efecte sobre la sostenibilitat del sistema de pensions? Fins a quin punt és coherent i necessari que aquest tipus de qüestions trobin una resposta comuna a escala europea?

La demografia és l'argument escollit per diferents països de la Unió Europea per justificar l'ampliació de l'edat de jubilació. El tret de sortida el va donar Alemanya el març del 2007, però França, Itàlia o l'Estat espanyol no han trigat massa a aventurar-se per la mateixa senda, tot i trobar-hi una forta resistència ciutadana. La Comissió, amb la publicació el juliol passat del Llibre verd "per uns sistemes de pensions europeus adequats, sostenibles i segurs", ha donat format europeu al debat, incloent-hi la qüestió gens espúria del paper que hi han de tenir les pensions privades. Nosaltres hem volgut demanar als nostres europarlamentaris a Brussel·les que ens diguin si consideren necessària l'ampliació de l'edat de jubilació, i fins a quin punt és important des del seu punt de vista que la solució sigui comuna a escala de la Unió Europea.

Raül Romeva
(ICV-EUiA)

La proposta d'incrementar l'edat de jubilació als 67 anys o l'increment

dels anys cotitzats és un atac social inadmissible. La Seguretat Social, fins i tot durant els anys més durs de la crisi, té superàvit i el seu fons de reserva supera els 62.500 milions d'euros. No entenem per què hi ha tant interès perquè ara parlem de les pensions i, a més, ho fem amb urgència, quan no hi ha cap problema a mitjà termini. Això no vol dir que es pugui discutir com millorar el sistema de pensions, com garantir que les generacions futures hi tinguin accés, però en cap cas no pot suposar un increment en l'edat de jubilació. També cal rebatre tots aquells que afirmen que diversos estats de la UE tenen l'edat legal de jubilació als 67 o 68 anys i que és inevitable que es produeixi aquest augment també a Espanya. L'edat real, l'edat efectiva, de jubilació a l'Estat espanyol són 62,6 anys i està per sobre de la mitjana de la UE, que són 61,4 anys; és a dir, que aquí ja ens jubilem més tard fins i tot tenint en compte que l'edat legal sigui de 65 anys.

A ICV-EUiA creiem que cal crear un sistema europeu de normes laborals i socials bàsiques que reguli també les pensions contributives. Cal elaborar una directiva marc de pensions que reguli la discriminació de les dones que no han cotitzat perquè s'han dedicat a "les feines de la casa", que garanteixi que cap pensió estigui per sota del SMI de cada estat o que unifiqui les cotitzacions efectuades per als treballadors o treballadores que hagin treballat a diferents estats de la UE.

Oriol Junqueras
(ERC)

Com en qualsevol altra mesura econòmica, el debat sobre la conveniència d'ampliar l'edat de jubilació pren sentit quan es contextualitza en el marc econòmic i demogràfic en què vivim. Des d'un punt de vista econòmic, segurament encara es poden esgotar altres mesures alternatives a través d'una distribució més eficient dels recursos públics, per exemple, reduint la despesa militar o evitant malbarataments de diner públic com els que s'han produït amb el famós Pla E. Però encara es podrien adoptar més reformes prèvies a l'allargament de l'edat de jubilació, com ara limitar el creixement de la pensió màxima i alguns dels seus complementos, o redefinir els càlculs de les bases reguladores i dels imports màxims que es percebran.

Tanmateix, l'evolució demogràfica del conjunt d'Europa (es calcula que el 2060 la proporció de persones de més de 65 anys en relació amb la població activa serà del 53%) farà necessari un canvi més profund del sistema de pensions a mitjà termini, com evidencien les reformes que diversos països europeus ja estan duent a terme. Amb tot, però, això no hauria de servir de pretext per continuar minant l'Estat del benestar, que, com a element de protecció, cohesió i estabilitat social, ha estat un dels pilars fonamentals del creixement econòmic de les darreres dècades.

Especial: *El debat de les pensions a Europa*

Pensa vostè que és necessària l'ampliació de l'edat de jubilació o que hi ha altres solucions per fer front al repte demogràfic i al seu efecte sobre la sostenibilitat del sistema de pensions? Fins a quin punt és coherent i necessari que aquest tipus de qüestions trobin una resposta comuna a escala europea?

Aleix Vidal-Quadras
(PP)

Amb la publicació el 7 de juliol de 2010 passat del Llibre verd sobre el sistema de pensions, la Comissió Europea no qüestiona que els responsables de la prestació siguin els estats membres, i tampoc pretén que hi hagi un sistema de pensions ideal amb un disseny vàlid per al conjunt de la Unió.

No obstant això, és cert que una certa harmonització de les polítiques de pensions a escala europea pot ser convenient, ja que els efectes de la despesa pública en aquest capítol sobre els pressupostos nacionals tenen efectes potencials que arriben als altres socis comunitaris.

En les últimes dècades s'ha assistit a dos fenòmens demogràfics rellevants: el descens de la taxa de natalitat i l'augment de l'esperança de vida. Per afrontar-los, molts estats membres han reforçat els seus sistemes de pensions i el nostre país no ha de ser una excepció. Per això fa falta introduir profundes reformes en el nostre mercat laboral i en el nostre sistema de pensions. Així mateix, aquestes mesures contribuiran a l'assoliment dels objectius de l'Estratègia 2020 en matèria d'ocupació i de sostenibilitat a llarg termini de les finances públiques.

Ramon Tremosa
(CiU)

Pel que fa al sistema de pensions, des de CiU entenem que cal tenir present els

dos elements següents: disposar d'un marc de consens i aconseguir que l'edat de jubilació estipulada es correspongui al màxim possible a la real.

Cal vetllar perquè el sistema de pensions sigui sostenible en el temps i respongui als canvis demogràfics existents i previstos, que ens indiquen un important envelliment de les societats europees.

Aquesta és una reforma que cal plantejar des del consens i en el marc del Pacte de Toledo (on hi ha representades totes les formacions polítiques i els agents socials), ja que és un dels pilars bàsics del nostre Estat del benestar i del model social europeu. En aquest sentit, el primer que cal fer és avançar en la línia d'aconseguir que l'edat real de jubilació s'acosti al màxim possible a l'edat de jubilació estipulada.

Pel que fa a la resposta comuna a escala europea, serà difícil disposar d'un marc comú, i en el dia d'avui segurament aquesta no és la màxima prioritat. A Europa ens recorden constantment que els salaris d'un país a llarg termini depenen principalment de la productivitat del país. I també ens recorden que la millor manera de garantir unes pensions futures dignes és aconseguir ara clares millores en la productivitat, sense les quals quedarem despenjats dels països del centre i del nord d'Europa, que ja fa temps que treballen en aquesta línia.

Maria Badia
(PSC)

És obvi que tenim un repte demogràfic que en

algun moment caldrà adreçar. L'esperança de vida ha crescut molt en les darreres dècades, fins al punt que, després del Japó, Espanya és el país amb l'esperança de vida més alta. Tot això, que és molt positiu, també significa que cada vegada tindrem més pensionistes i que cal introduir canvis per no tenir problemes en el futur.

Ara bé, pel que fa al dia d'avui, crec que hi ha altres mesures molt més urgents i necessàries que l'ampliació de l'edat de jubilació. Per exemple, és cabdal restringir les jubilacions avançades, que en aquest moment es troben als 63 anys i situar-les als 65; incentivar la prolongació de la vida laboral voluntària; afavorir i estimular que els treballadors que vulguin continuar la seva activitat professional més enllà de l'edat legal puguin fer-ho; garantir que en el càlcul de les pensions hi hagi més correspondència entre cotització i prestació...

Pel que fa a la segona qüestió, en la mesura en què hi ha llibertat de moviment dels treballadors i treballadores dins de la Unió Europea, es farà necessari que molts aspectes, com ara els salaris o el sistema de pensions, tinguin una equiparació europea. Però aquesta és una mesura que requereix temps i consens. Les desigualtats entre països de la UE encara són molt grans i això fa que la presa de decisions i els avenços en la legislació comunitària siguin molt lents per la dificultat d'arribar a acords.